

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 57.439 van 10 januari 1996

A. 66.234/III-22.043

In zake : **1. de vereniging zonder winstoogmerk "Action et défense de l'environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents",**
2. STERCKMANS Isabelle,
3. REYNIERS Alain,
die alle woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Denis BRUSSELMANS, advocaat,
rue Pierre van Dyck 5
1310 Terhulpen,

tegen :

1. de Stad Genepiën,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Jacques PUTZEYS, Stéphanie
GEHLEN en Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel,

2. het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomen de partijen :

1. de naamloze vennootschap ~~Tiense~~ Suikerraffinaderij,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Jean-Pierre DE BANDT en Rusen
ERGECE, advocaten,
Brederodestraat 13
1000 Brussel,
2. VAN HERCK Emanuele
3. SEBASSIANO Emanuele,
4. DI GIOSIA Fabrice,
5. DRAGO Nathalie,

6. PERSYN Bernard,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, XIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 6 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk "Action et défense de l'environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents", Isabelle STERCKMANS en Alain REYNIERS de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van de bouwvergunning die het college van burgemeester en schepenen van de stad Genepiën op 7 september 1995 afgegeven heeft aan de naamloze vennootschap Tiense Suikerraffinaderij, betreffende de aanleg van een waterbekken en van bijbehorende installaties op de percelen kadastraal bekend Loupoigne, sectie B, nrs. 123 C, 4 A, 3 B en 118 A;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien de op 23 november en 1 december 1995 ingediende verzoekschriften, waarbij de naamloze vennootschap Tiense Suikerraffinaderij, Emanuele VAN HERCK, Emanuele SEBASSIANO, Fabrice DI GIOSIA, Nathalie DRAGO en Bernard PERSYN vragen als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden;

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van mw. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 december 1995, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 januari 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BRUSSELMANS, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. GEHLEN, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. CORNET, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt, van Mr. ERGEC, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de tweede, derde, vierde, vijfde en zesde tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mw. GUFFENS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende, voor het onderzoek van de vordering tot schorsing dienstige feiten aan het geding ten grondslag liggen :

De suikerfabriek van Genepiën is gelegen in een industriegebied. Aan dit gebied palen een gebied voor bezinkingsvijvers en een reeds volledig bezet uitbreidingsgebied voor bezinkingsvijvers. Voorbij deze laatstgenoemde gebieden strekt zich ten zuidwesten een omvangrijk agrarisch gebied uit. De suikerfabriek heeft

in dit agrarisch gebied de exploitatie uitgebreid van bezinkingsvijvers, genummerd 17 tot 21. De plaatsing en de aanleg van die vijvers lijken te zijn geschied op basis van bouwvergunningen uitgereikt door het college van burgemeester en schepenen van de stad Genepiën, die indertijd niet zijn bestreden.

Bij een op 19 augustus 1992 ingediende aanvraag verzoekt de N.V. Tiense Suikerraffinaderij om de toestemming om 5 vijvers, genummerd 16, 18, 19, 20 en 21, te exploiteren voor het laten bezinken van grond afkomstig van het wassen van suikerbieten. Het betreft een aanvraag om een regularisatievergunning. Op 5 oktober 1995 kent de bestendige deputatie van de provincieraad van Waals Brabant de vergunning toe om die vijf bezinkingsvijvers te exploiteren. In de motivering staat onder meer te lezen : "teneinde het terugkerende probleem van het vrijkomen van misselijkmakende geurhinder op te lossen is besloten het waswater in een verlucht bekken (vijver nr. 17) vooraf een aërobe zuivering te laten ondergaan, met controle van de samenstelling aan voedingsstoffen (stikstof en fosfaat) en toevoer van zuivere zuurstof ... Met deze aan te wenden zuiverings-techniek is geëxperimenteerd bij de Tiense Suikerraffinaderij te Brugelette, waar zeer bevredigende resultaten zijn geboekt".

Vijver nr. 17 werd niet gebruikt als bezinkingsvijver en is dus niet opgenomen in het dossier van milieu-effectonderzoek; in de niet-technische samenvatting van dat onderzoek wordt hij beschreven als een gedempte, oude vijver waarin zich nog een gietkanaal bevindt voor de overbrenging van water van vijver nr. 21 naar vijver nr. 4. Tegen de exploitatievergunning is op 7 november 1995 een administratief beroep ingesteld bij het Waals Gewest.

Op 30 juni 1994 wordt de suikerfabriek te Genepiën door de stad Genepiën in kort geding gedagvaard, onder meer teneinde ertoe te worden veroordeeld om dringend doeltreffende en definitieve maatregelen te nemen om de pollutie op het stuk van de reukhinder, zowel afkomstig van de bezinkingsvijvers als van de overige vijvers die rond de suikerfabriek worden geëxploiteerd, weg te nemen. Bij een op 8 juli 1994 gewezen beschikking is een deskundige aangewezen. Deze heeft zijn verslag opgemaakt in augustus 1995.

Op 18 april 1995 vraagt de N.V. Tiense Suikerraffinaderij een bouwvergunning aan voor de aanleg van een waterbekken voor al het water van de bezinkingsvijvers in de bestaande vijver nr. 17.

In het voorafgaand milieu-effectrapport staat te lezen : "het hoofddoel van het project bestaat erin de nodige werken uit te voeren voor de aanleg van waterbekken nr. 17 in het bijzonder, en van alle vijvers in het algemeen. Het werk bestaat erin zuurstof te persen in het water van de vijver, teneinde te voorkomen dat een te grote reductie optreedt in het milieu, die natuurlijkerwijs leidt tot het zich vormen van misse-lijkmakende verbindingen op de bodem, zoals H_2S . Het slijk wordt aldus biologisch (toevoeging van zuurstof door pompen aangebracht op de bodem van de vijver) en chemisch (ureum en H_3PO_4) behandeld om de schadelijke organische en bacteriële verbindingen te neutraliseren, opdat het water afkomstig uit de vijvers zo zuiver mogelijk is ... De reeds bestaande vijver nr. 17 zal worden gewijzigd door de aanleg van twee aarden dijken, zodat een interne vijver met een kleine omvang tot stand komt, bestemd om te voorkomen dat zich enige niet ver-luchte, dode plek vormt. Twee vlottende zuurstoftoestel-len die zuivere zuurstof toevoeren, zullen worden geplaatst in de eerste zone (die het water van de

bezinkingsvijver opvangt), wat reeds bij het begin een grote zuurstoftoevoer veroorzaakt en voorkomt dat geuren vrijkomen bij het daaropvolgende vermengen door middel van ventilatoren. De zuivering wordt vervolgens voortgezet door een reeks vlottende ventilatoren die het water krachtig vermengen en lucht toevoeren. Het systeem zal met "batches" werken, d.w.z. het te zuiveren water wordt gedurende ± 6 uur behandeld en vervolgens in het circuit naar de wasinstallatie gestort".

Op 29 juni 1995 verstrekt het college van burgemeester en schepenen een gunstig voorafgaand advies, onder voorbehoud inzonderheid dat een exploitatievergunning wordt verkregen, om reden dat "de werkzaamheden moeten plaatshebben in een bestaande vijver" en dat "het reukprobleem snel en doeltreffend moet worden verholpen, wat een absolute prioriteit vormt".

Op 2 augustus 1995 verstrekt de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies. De directie-generaal landbouw verstrekt op 9 augustus 1995 een "gunstig advies, op voorwaarde dat het terrein opnieuw als bestemming een landbouwactiviteit kan krijgen indien de huidige exploitatie wordt stopgezet", gemotiveerd door het feit dat de constructies, ofschoon ze geen landbouwonderneming huisvesten, "in geen enkel opzicht de landbouwactiviteit van het gebied zullen verstoren" en "voor de omliggenden slechts tot voordeel kunnen strekken".

Daarover om uitleg gevraagd, vestigt de BIWM bij brief van 4 juli 1995 er de aandacht op dat de plaats die is gekozen voor de aanleg van het waterbekken, gedeeltelijk opgenomen is in een beschermingsgebied dat op een zekere afstand ligt van het waterwinningpunt van Oud-Genepiën en dat het openbaar nut van de bescherming van het grondwater gebiedt dat bijzondere

voorwaarden eraan worden verbonden die in de brief worden omschreven.

Op 7 september 1995 geeft het college van burgemeester en schepenen de bestreden vergunning af.

Overwegende dat de naamloze vennootschap Tiense Suikerraffinaderij, Emanuele VAN HERCK, Emanuele SEBASSIANO, Fabrice DI GIOSIA, Nathalie DRAGO en Bernard PERSYN bij op 23 november en 1 december 1995 ingediende verzoekschriften vragen als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden; dat er grond is om die verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat in wezen verband houdt met de volgende elementen :

- de installatie brengt mee dat de bovenste laag van de bodem en de rand van de vijver worden geëffend, wat leidt tot het verdwijnen van de dichte flora aan struiken die zich op de reeds verscheidene jaren onbeheerde grond opnieuw had ontwikkeld;
- de wijziging van de bestaande vijver door de aanleg van twee nieuwe aarden dijken;
- het plaatsen of het herstellen van honderden meters metalen leidingen met een grote diameter;
- de aanleg van drie platen van gewapend beton, waarvan de grootste 100 m² telt, die bestemd zijn om het generatoraggregaat en de opslagreservoirs te bevatten.

Het nadeel zou voor de eerste verzoekende partij in die zin ernstig zijn dat rechtstreeks afbreuk wordt gedaan aan de statutaire doelstellingen van de vzw, te weten de bescherming van de natuur, het landschap en het natuurschoon, de harmonieuze en rationele

ontwikkeling van het milieu, het behoud van de natuurlijke evenwichten en de natuurlijke bronnen, de bescherming van dier- en plantensoorten, en de bescherming van het oorspronkelijke landschap van het Brabantse plateau.

De vzw wijst meer in het bijzonder op :

- de teloorgang van een rijk en veelzijdig natuurlijk milieu, dat zich ontwikkeld heeft in de onbeheerde bezinkingsvijver, een belangrijk element van het natuurlijke erfgoed in het westelijke deel van Waals Brabant;
- de zichtbaarheid van de installaties;
- de definitieve bestemming voor industriële doeleinden, wat in wezen onbestaanbaar is met het agrarische gebied;
- het risico van verontreiniging van de watervoerende laag waarin zich de pompinstallaties van de BIWM bevinden, door het water van de vijver dat onder meer nitraten en residuen van bestrijdingsmiddelen bevat, en door de scheikundige produkten bestemd om de afbraak van de te vernietigen stoffen te bevorderen; er wordt geenszins voorgeschreven dat de vijver volledig ondoorlaatbaar wordt gemaakt, ofschoon het milieu-effectonderzoek verricht in het kader van de aanvraag om een vergunning voor het exploiteren van de bezinkingsvijvers wijst op de afwezigheid van natuurlijke impermeabiliteit.

De tweede en de derde verzoekende partij wijzen op :

- de geluidshinder die het generatoraggregaat (+ 100dB) en de 7 ventilatoren (+ 100 dB), die volgens de verzoekende partijen boven de dijk van vijver nr. 17 moeten komen, zullen voortbrengen;
- het gevaar voor brand, ontploffingen en het overlopen van de tanks voor stookolie, ureum, fosforzuur en zuurstof : die reservoirs bevinden zich geïsoleerd in het volle veld en zijn moeilijk toegankelijk voor de hulpdiensten;

- het gevaar voor verkeersongevallen op weinig aangepaste toegangswegen die bestemd zijn als voetweg en voor historische wandelingen in het gehele gebied;
- de weerslag op het landschap en de esthetische weerslag;

Overwegende dat in zoverre het aangevoerde nadeel erin bestaat dat afbreuk wordt gedaan aan het doel van de eerste verzoekende partij, de wetgever, door de bevoegdheid van de Raad van State om de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling te schorsen afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat die tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, een begrip heeft vastgelegd waarvan de Raad van State de draagwijdte objectief beoordeelt; dat afbreuk zou worden gedaan aan de wil van de wetgever indien rechtsonderhorigen het recht hadden aan dat begrip inhoud te geven door verenigingen op te richten die zich tot doel stellen de ene of de andere opvatting te verdedigen van de wijze waarop het bestuur naar hun oordeel behoort op te treden, om vervolgens te betogen dat de schending van dat doel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat de schending van het statutaire doel van de verzoekende partij op zich niet kan worden beschouwd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende, voor de overige nadelen die de eerste verzoekende partij aanvoert, dat de teloorgang van een natuurlijk milieu dat niet in een beschermd gebied gelegen is, geen ernstig nadeel kan vormen, wat het belang ervan ook moge zijn; dat de zichtbaarheid van de installaties geen nadeel kan vormen, gelet op de omstandigheid dat de suikerfabriek in de onmiddellijke nabijheid ervan ligt, wat het gebied reeds het kenmerk van een industriegebied geeft; dat het feit dat de bestemming van het gebied niet bestaanbaar is met de

huidige aanwending ervan, in voorkomend geval een middel kan opleveren, doch niet een uiteenzetting van het nadeel; dat het risico van verontreiniging van de watervoerende laag niet als bewezen kan worden beschouwd, daar de BIWM, die de dichtstbijgelegen waterwinningspunten exploiteert, geen bezwaar heeft geuit;

Overwegende dat, wat de risico's betreft van een nadeel aangevoerd door de tweede en de derde verzoevende partij, blijkt dat de aanleg van de bezinkingsvijvers bij de naburige bevolking aanleiding geeft tot controversen; dat het verzoek tot tussenkomst van nog vijf andere burens zulks bevestigt; dat wanneer een aangelegenheid aanleiding geeft tot politieke controversen, ieder kamp geneigd kan zijn de totstandkoming van het project van het tegengestelde kamp aldus voor te stellen dat het een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat het in het licht van zulk een situatie niet aan de Raad van State is om een standpunt in te nemen in de polemiek; dat de Raad bij wijze van ernstig nadeel alleen de totstandkoming van een situatie in aanmerking kan nemen die kennelijk nadelen vertoont welke buiten verhouding staan tot de lasten die de burger in het algemeen belang dient te verdragen, en waarbij het evident is dat de voordelen ruimschoots onderdoen voor het alternatief, dat in de bestreden handeling wordt gehuldigd; dat in het onderhavige geval de bestreden handeling een antwoord geeft op het probleem van de misselijkmakende reuk die de bezinkingsvijvers afgeven; dat niet wordt aangetoond dat dit antwoord kennelijk ongenoegzaam is, ook al is de doelmatigheid ervan nog niet getoetst; dat de voordelen die deze oplossing aan de burens kan bieden, onder hen ook de tweede en de derde verzoevende partij, uitsluiten dat de hinder die de verzoevende partijen erin zien, als een ernstig nadeel kan worden beschouwd;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst in de rechtspleging in kort geding, ingediend door de naamloze vennootschap Tiense Suikerraffinaderij en door Emanuele VAN HERCK, Emanuele SEBASSIANO, Fabrice DI GIOSIA, Nathalie DRAGO en Bernard PERSYN, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tien januari 1900 zesennegentig door :

de HH.	HANOTIAU,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De waarnemend Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.